

عنوان مقاله:

کاهش تراز آب دریاچه ارومیه و ناپایداری روستاهای پیرامون (مورد مطالعه: شهرستان های آذرشهر و میاندوآب)

محل انتشار:

مجله روستا و توسعه پایدار فضا، دوره 1، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمد ولائی - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

رضا منافی آذر - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.

عبدالله عبدالمهی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه پیام نور، میاندوآب، ایران.

خلاصه مقاله:

امروزه گسترش بحران های محیطی مانند کم آبی و خشکسالی جوامع روستایی را در معرض خطر قرار داده و هزینه های اقتصادی، اجتماعی، کالبدی و محیطی زیادی را به همراه داشته است. هدف از تحقیق حاضر، بررسی پیامدهای خشک شدن دریاچه ارومیه بر ناپایداری روستاهای پیرامون آن بوده است. نوع تحقیق کاربردی، ماهیت روش تحقیق توصیفی- تحلیلی و گردآوری داده ها به صورت کتابخانه ای و میدانی (پرسشنامه، مصاحبه و مشاهده) است و تجزیه و تحلیل داده ها با روش های کمی صورت پذیرفته است. قلمرو مکانی این تحقیق روستاهای واقع در شعاع ۲۰ کیلومتری دریاچه ارومیه که در شهرستان های میاندوآب و آذرشهر استقرار دارند، بوده است. نتایج نشان داد سکونتگاه های شرقی تاثیرات بیشتری از خشک شدن دریاچه ارومیه نسبت به سکونتگاه های جنوبی متحمل شده است. بیشترین اثرات منفی در هر دو شهرستان در بعد محیطی (همچون شور شدن اراضی، کاهش تنوع محصولات زراعی و باغی، تخریب باغات و مراتع) و سپس بعد اجتماعی (نظیر کاهش مشارکت و همیاری روستاییان، کاهش انسجام اجتماعی، کاهش امنیت در داخل روستاها و افزایش بزهکاری) بوده است. کمترین اثرات کاهش تراز آب دریاچه ارومیه در بعد اقتصادی (شامل کاهش فرصت های شغلی غیرکشاورزی، کاهش درآمدهای متنوع و پایدار، کاهش زمینه های اشتغال و افزایش قیمت مسکن) مشاهده شده است.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار روستایی، دریاچه ارومیه، خشکسالی هیدرولوژیکی، میاندوآب، آذرشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1573560>

